॥ अग्निरुवाच ॥ अहमन्तः शरीरस्थो भूतानां रघुनन्दन। सुसूक्ष्ममपि काकुत्स्थ मैथिलो नापराध्यति।
॥ वरुण उवाच ॥ रसा वै मत्प्रसूताहि भूतदेहेषु राघव। अहं वै त्वां प्रब्रवीमि मैथिलो प्रतिगृह्यतां।
॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुत्र नैतदिहाश्चर्य्यं त्वयि राजर्षिधर्म्मिणि। साधौ सद्वृत्त काकुत्स्थ शृणु चेदं वचोमम। १६५६०
शत्रुरेष त्वया वीर देवगन्धर्व्वभोगिनां। यक्षाणां दानवानाञ्च महर्षीणाञ्च पातितः।
अवध्यः सर्व्वभूतानां मत्प्रसादात् पुराऽभवत्। कस्माच्चित् कारणात् पापः कञ्चित् कालमुपेक्षितः।
बधार्थमात्मनस्तेन हृता सीता दुरात्मना। नलकूवरशापेन रक्षाचास्याः कृता मया।
यदि ह्यकामामासेवेत् स्त्रियमन्यामपि ध्रुवं। शतधाऽस्य फलेन्मूर्द्धा इत्युक्तः सोऽभवत् पुरा।
नात्र शङ्का त्वया कार्य्या प्रतीच्छेमां महाद्युते। कृतं त्वया महत् कार्य्यं देवानाममरप्रभ। १६५६५
॥ दशरथ उवाच ॥ प्रीतोऽस्मि वत्स भद्रन्ते पिता दशरथोऽस्मि ते। अनुजानामि राज्यञ्च प्रशाधि पुरुषोत्तम।
॥ राम उवाच ॥ अभिवादये त्वां राजेन्द्र यदि त्वं जनकोमम। गमिष्यामि पुरीं रम्यामयोध्यां शासनात्तव।
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तमुवाच पिता भूयः प्रहृष्टोभरतर्षभ। गच्छायोध्यां प्रशाधीति रामं रक्तान्तलोचनं।
सम्पूर्णानीह वर्षाणि चतुर्द्दश महाद्युते। ततोदेवान्नमस्कृत्य सुहृद्भिरभिनन्दितः।
महेन्द्रदत्त पौलोम्या भार्य्यया स समेयिवान्। ततोवरं ददौ तस्मै ह्यविन्ध्याय परन्तपः। १६५७०
त्रिजटाञ्चार्थमानाभ्यां योजयामास राक्षसीं। तमुवाच ततोब्रह्मा देवैः शक्रपुरोगमैः।
कौशल्यामातरिष्टांस्ते वरानद्य ददानि कान्। वव्रे रामः स्थितिं धर्म्मे शत्रुभिश्चापराजयं।
राक्षसैर्निहतानाञ्च वानराणां समुद्भवं। ततस्ते ब्रह्मणा प्रोक्ते तथेतिवचने तदा।
समुत्तस्थुर्म्महाराज वानरा लब्धचेतसः। सीता चापि महाभागा वरं हनुमते ददौ।
रामकीर्त्त्या समं पुत्र जीवितं ते भविष्यति। दिव्यास्त्वामुपभोगाश्च मत्प्रसादकृताः सदा। १६५७५
उपस्थास्यन्ति हनुमन्निति स्म हरिलोचन। ततस्ते प्रेक्ष्यमाणानां तेषामक्लिष्टकर्म्मणां।
अन्तर्द्धानं ययुर्देवाः सर्व्वे शक्रपुरोगमाः। दृष्ट्वा रामन्तु जानक्या सङ्गतं शक्रसारथिः।
उवाच परमप्रीतः सुहृन्मध्य इदं वचः। देवगन्धर्व्वयक्षाणां मानुषासुरभोगिनां।
अपनीतं त्वया दुःखमिदं सत्यपराक्रम। सदेवासुरगन्धर्व्वा यक्षराक्षसपन्नगाः।
कथयिष्यन्ति लोकास्त्वां यावद्भूमिर्धरिष्यति। इत्येवमुक्त्वाऽनुज्ञाप्य रामं शस्त्रभृताम्वरं। १६५८०
सम्पूज्याऽपाक्रमत्तेन रथेनादित्यवर्च्चसा। ततः सीतां पुरस्कृत्य रामः सौमित्रिणा सह।
सुग्रीवप्रमुखैश्चैव सहितः सर्व्ववानरैः। विधाय रक्षां लङ्कायां विभीषणपुरस्कृतः।
सन्ततार पुनस्तेन सेतुना मकरालयं। पुष्पकेण विमानेन खेचरेण विराजता।
कामगेन यथामुख्यैरमात्यैः संवृतोवशी। ततस्तीरे समुद्रस्य यत्र शिश्ये स पार्थिवः।
तत्रैवोवास धर्म्मात्मा सहितस्तत्र वानरैः। अथैनान् राघवः काले समानीयाभिपूज्य च। १६५८५
विसर्ज्जयामास तदा रत्नैः सन्तोष्य सर्व्वशः। गतेषु तेषु सर्व्वेषु गोपुच्छर्क्षेषु तेषु च।
सुग्रीवसहितोरामः किष्किन्धां पुनराविशत्। विभीषणेनानुगतः सुग्रीवसहितस्तदा।
पुष्पकेण विमानेन वैदेह्या दर्शयन् वनं। किष्किन्धान्तु समासाद्य रामः प्रहरताम्वरः।